

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/346/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114213047
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7114213047.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Evy Feťkovej a JUDr. Ladislava Duditša v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: A. S., D.. X.X.XXXX, Č., A. X, o zaplatenie 4.656,82 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie 11C/371/2014-62 zo dňa 6. februára 2017

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v časti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti úroku vo výške 15,90% ročne zo sumy 4.656,82 eur od 24.4.2014 do zaplatenia v spojení s výrokom o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice-okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označenom v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Konanie o zaplatenie istiny 4.656,82 eur zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť úrok 5% ročne zo sumy 4.656,82 eur od 24.4.2014 do 20.10.2015 vo výške 380,94 eur, všetko do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

IV. Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi 100% trov tohto konania, ktoré budú vyčíslené v osobitnom uznesení.

2. Predmetom konania je žaloba žalobcu, ktorou žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 4.656,82 eur s prísl. s tým, že žalobu odôvodňoval na základe tých skutočností, že so žalovaným uzatvoril dňa X.XX.XXXX zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 4.900,- eur a žalovaný sa zaviazal splácať poskytnutý úver a úroky s príslušenstvom v pravidelných mesačných anuitných splátkach s ich zaplatením do 25.10.2017. Keďže riadne a včas poskytnutý úver žalovaný nespĺcal, bol 31.3.2014 vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 22.4.2014, pričom pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu podania žaloby sumu 5.118,25 eura, pozostávajúca z istiny vo výške 4.656,82 eura, úrokov 366,89 eur, poplatkov za upomienky a výzvy na predčasné splatenie úveru v sume 94,54 eur, pričom istinu a nezaplatené úroky od 23.4.2014 žalobca sankcionoval sankčnou províziou vo výške 5% ročne.

3. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ust. § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 53 ods. 1 až 3 OZ, § 53a ods. 1 OZ, § 54 ods. 2 OZ, § 2 písm. d), § 1 ods. 2, § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, článku 6 ods. 1, uznesenia súdneho dvora C-76/10 Pohotovosť /Korčokská, bod 50, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a § 10c tohto nariadenia

a dospel k záveru, že strany sporu uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. s celkovou sumou, ktorú mal žalovaný uhradiť vo výške 3.830,40 eur a keďže riadne a včas poskytnutý úver nesplácal bol vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 25.10.2017 v zmysle čoho súd prvej inštancie priznal žalobcovi zmluvný úrok a úrok z omeškania istiny a v časti úrokov z úveru za obdobie po zosplatnení úveru žalobu zamietol, keďže mal za to, že pri predčasnom a mimoriadnom zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej sumy istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru, nakoľko dochádza k strate nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov. V prípade, ak existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, robí to zmluvu absolútne neplatnou podľa § 52 ods. 2 OZ, resp. § 53 ods. 1 a 5 OZ. Súd zároveň dospel k záveru, že uplatňované poplatky za výzvu a upomienky sú neprimerané a na základe týchto dôvodov súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, ako nedôvodnú a priznal žalobcovi len úroky z omeškania z dlžnej sumy, so zaplatením ktorej sa žalovaný dostal do omeškania.

4. Vzhľadom k čiastočnému späťvzatiu žaloby ku ktorému došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168, súd konanie v časti zastavil v zmysle § 144 a § 145 ods. 1 CSP.

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP.

6. Proti časti výroku rozsudku, ktorým súd prvej inštancie zamietol nárok na úrok 15,90% ročne zo sumy 4.656,82 eur od 24.4.2014 do zaplatenia, podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalobca v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, keďže rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

7. Žalobca mal za to, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení s odkazom na citované ust. § 121 ods. 3, § 497, § 502 ods. 1, § 503 ods. 3 a § 505 OZ, ako aj podstatu úroku ako ceny, s poukazom na aktuálnu rozhodovaciu prax súdov v znení aj citovaného rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/12/2017-90, keďže v zmysle § 497 Obchodného zákonníka, obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Rovnako v zmysle odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Prešove 6Co/190/2014 veriteľ nemá nárok na dohodnutý obchodný úrok po zosplatnení úveru, ale v zmysle iných dôvodov ako to uviedol súd prvej inštancie a preto je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, keďže rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4Obo 143/98 sa netýka samotného uplatňovania nároku na dohodnutý úrok z poskytnutých peňažných prostriedkov po zosplatnení úveru. Navrhoval, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi úrok úrok 15,90 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 4.656,82 eur od 24.4.2015 do 20.10.2015, a to vo výške 968,81 eur a rovnako mu priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

8. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len "CSP") prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 370 a 380 ods. 1,2 CSP, z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

10. Keďže z obsahu odvolania vyplýva aj odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, ktorý je daný aj nepreskúmateľnosťou napadnutej časti rozsudku, ide o inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (viď Stanovisko občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu z 3.12.2015 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov SR 1/2016), odvolací súd aj v tomto smere poukazuje na dôvodnosť odvolacej námietky žalobcu.

11. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.j. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis,

než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

12. Odvolací súd uvádza, že štruktúra práva na odôvodnenie rozsudku je od 01.07.2016 upravená v ust. § 220 CSP.

13. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

14. Podľa § 220 ods. 3 a 4 CSP ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu. Jednotlivé odseky odôvodnenia rozsudku sa označujú arabskými číslicami.

15. K odvolacej námietke žalobcu vyplývajúcej zo zmluvných úrokov aj po zosplatnení úveru odvolací súd apeluje na nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozhodnutia v tejto časti (viď v tomto smere Zápisnicu z občiansko-právneho kolégia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 7.2.2017 a potrebu posudzovania konkrétnej dohody strán sporu, „nakoľko pokiaľ v spotrebiteľskej zmluve je dohodnuté platenie zmluvných úrokov až do doby vrátenia úveru (ako je to aj vo veciach sp. zn. 1Co/223/2015 a 2Co/224/2015), nemožno bez ďalšieho, teda bez ohľadu na exitujúcu dohodu, nepriznať úrok po zosplatnení, okrem prípadov, že takéto zmluvné dojednania sú neplatné, čo však je vždy vecou posúdenia konkrétnych skutkových okolností. Z ust. § 503 ObZ bez ďalšieho nie je možné uzavrieť, že úrok patrí len do splatnosti úveru, keďže toto ustanovenie upravuje otázku splatnosti úrokov (pre prípad, že si ju zmluvné strany nedohodli inak), nie otázku doby trvania povinnosti platiť úroky. Doba trvania povinnosti platiť úroky je upravená len určením jej začiatku v § 502 ObZ a koniec doby je ponechaný na vôľu zmluvných strán. V zásade je možné dohodnúť zmluvný úrok až do doby vrátenia úveru.“

16. Preto je záver súdu prvej inštancie (viď predposlednú vetu v bode 28 odôvodnenia napadnutého rozsudku), že „v prípade, ak existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, bola by táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 OZ, resp. § 53 ods. 1 a 5 OZ robí absolútne neplatnou“, nepreskúmateľný, keďže neobsahuje konkrétne odôvodnenie skutkových zistení, z ktorých súd vychádzal.

17. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd zrušil napadnutý výrok rozsudok o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti úroku vo výške 15,90% ročne zo sumy 4.656,82 eur od 24.4.2014 do zaplatenia v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a v zmysle § 391 ods. 1 CSP v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a to v spojení s výrokom o trovách konania, ktorý so zrušujúcim výrokom úzko súvisí, pričom v novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. ods. 3 CSP.

18. V zmysle § 391 ods. 2,3 CSP bude povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní odstrániť vytýkané nedostatky a vo veci rozhodnúť v zmysle od 1.7.2016 účinných procesných ustanovení CSP, rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu, so zreteľom na konkrétnu odvoláciu námietku žalobcu a potreby preskúmania konkrétneho dojednania strán sporu v Zmluve o úvere č. XXXXX zo dňa X.XX.XXXX, vychádzajúc zo sporného nároku žalobcu týkajúceho sa priznania zmluvného úroku aj po čase vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v znení záverov vyplývajúcich so Zápisnice z občiansko-právneho kolégia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 7.2.2017a s apelom na ust. § 220 CSP.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).